

KOLMAPÄEV, 24. AUGUST

Kui ma ütlesin, et olen „natuke“ päikesest põlenud, siis olin ehk pisut tagasihoidlik.

Ma näen põhimõtteliselt välja nagu tomat / vähk / maa-sikas / klouni nina / jõe vinn / üks VÄGA-VÄGA punane asi. See kõik on päikese süü – ma olen ta peale nii tige!

Mamps laseb aina: „Ma ei tahaks küll midagi öelda, aga ma ju hoiatasin sind ...“ ning paps ja Toby viskavad muudkui sellises stiilis nalju:

TOBY: Mis sa arvad, kas Lottiest saaks suurena hea ajakirjanik?
PAPS: Noh, PÕLETAVATEL teemadel oskaks ta rääkida küll!
MÕLEMAD: HAA HAA HAAAAAAAAA.

Nad on NII naljakad. ÕHHH.

Püüdsin end kokku määrada päevitusjärgse kreemiga, mis tundub nahal tõesti mõnusalt jahe, aga see ei aita eriti punetust maha võtta. Ma pean põhimõtteliselt end kodus peitma, kuni mu nahk pole enam punane nagu tuletõrjeauto.

Oi, oota – mu telefon just piiksus.

Amber lõi grupi „Kuuenda G kuningannad“

Amber lisas sind

AMBER: JEEEEEEEE! Tere tulemast meie uude WhatsAppi gruppi, tšikid!! Mulle jõudis just kohale, et peame KAHE nädala pärast tagasi kooli minema! Nüüd kui meil on jälle kogu kamp koos, peaksime vabast ajast viimast võtma. On kellelgi mõtteid?!?

POPPY: OOOH hea plaan! Äkki lähme uusi pinaleid ostma?

AMBER: Ee ... ei.

MOLLY: Võite minu juurde varbaküüsi värvima tulla? Mul on hästi nunnu pastelloheline lakk, mida ma jubedalt tahaks proovida.

AMBER: Ikka ei.

JESS: Võime raamatukokku minna ja kõik järgmise aasta kohustuslikud raamatud läbi lugeda. 😊

AMBER: KINDEL EI! No kuulge, rahvas – mõelge midagi vägevat välja. Vaatame, kus kivi all siin Brightonis vähid peidus on.

MINA: Noh, mina ei saa midagi teha, sest mul on päikesepõletus ja ma näengi välja nagu vähk. 🦋

AMBER: No kuule! Ära liialda, Lottie. Asi ei saa ju nii hull olla!

MINA: Ma ei liialda. Ma nagu sõna otseses mõttes põlen!

JESS: Kui sa sõna otseses mõttes põleksid, siis sa ei istuks WhatsAppis ega räägiks meile nii muuseas, et sa põled.

MINA: Mul on ainult väike tulekahju näol, nii et võib-olla räägiksin?!

JESS: Kas „väike tulekahju näol“ on ametlik terviseprobleemi nimetus?

MINA: Ilmselt küll!

AMBER: Kui teil on sellest igavast, mõttetust jutuajamisest küllalt saanud, siis äkki läheme tagasi tähtsamate asjade - nagu näiteks LÕBUTSEMISE - juurde?!

MINA: Kuidas ma saan lõbutseada, kui ma näen välja selline ...

POPPY: OMG. Sa oled muutunud tuletõrjeautoks?!?

MINA: EI! Tahan öelda, et mu nahk on sellist värvi.

JESS: Õhh - päris hull värk ...

MINA: Ma ju ütlesin!

JESS: Aga kahju, et sa pole päriselt tule tõrjeauto, sest siis sa saaksid oma näol selle väikese tulekahju ära kustutada!

MINA: Tõsi

AMBER: Kuulge, kahju küll, et sul tulekahju näo peal on, Lottie, aga kui me oleme lõpuks selle plära lõpetanud, siis äkki me ülejäänud (kes ei näe välja nagu tule tõrjeautod) võiksime mingeid plaane teha? Saame homme kell 11 Starbucksis kokku ja paneme pead tööle?

JESS: Jee – ma teen *frappuccino*'d välja!

MOLLY: Juhhuu!

POPPY: Ei jõua ära oodata xx

MINA: Noh, olgu teil siis lõbus ...

JESS: Et oleks selge: ma tegin ainult nalja. Ma ei jõua kõigile *frappuccino*'sid välja teha (kahjuks) ...

UHH. Einoh, eriti nõme. Uskumatu, et kõik lähuvad minuta lõbutsema – arvasin, et nad on ikka vähe kaastundlikumad! Pean nüüd lihtsalt kõiki põidraid ja varbaid hoidma, et mu väike näotulekahju on homseks kõvasti tagasi tõmmanud.

NELJAPÄEV, 25. AUGUST

11.09

Ärkasin üles ja vaatasin peeglistse, lootes märgata suuri edusamme, aga ma näen ikka üsna tuletõrje-auto moodi välja, nii et pean kodus istuma, samal ajal kui mu sõbrad joovad väljas *frappuccino*'sid.

MIKS ON ELU NII EBAÕIGLANE?!?!?!?

18.34

Veel halbu uudiseid: mamps teatas just, et tema ja paps lähevad homme õhtul välja, nii et isegi Lõbupolitseil on etem seltsielu kui mul!!

Mis veel hullem: kuigi ma olen *peaaegu* kolmteist, tuleb meile ikkagi LAPSEHOIDJA!

Ma püüdsin mampsi veenda, et saan Bella ja Toby valvamisega ise igati hästi hakkama, aga ta tuletas mulle meelde seda korda, kui ma pidin tema vannis käimise ajal nende järele vaatama ning elutuppa tagasi tulles leidis ta eest selle ...

Ütlesin: „Miks sa seda kogu aeg meelde tuletad?!
See juhtus **ÜKS KORD!**“

„Noh, aga kuidas oleks siis selle korraga, kui ma palusin sul Toby meelt lahutada, kuni mul on tähtis telefonikõne, ja ta tellis MINU krediitkaardiga saja viiekümne naela eest pitsasid?“

„Okei ... kaks korda ... Ega see tähenda, et ma ...“

„Või näiteks siis, kui ...“

„Okei, okei – ma sain juba aru! Jessas küll.“

„Väga tore. Noh, siis on otsustatud. Jean tuleb kell pool kaheksa.“

„OH ISSAND. Mitte see vana Jean Megapiin!“

„Lottie, see on väga ebaviisakas. Ta ei ole nii vana midagi ja kohe kindlasti pole ta Megapiin, mida iganes see tähendama peaks. Ja peale selle: inimestele ei tohi halvustavaid hüüdnimesid anda!“

„Miks mitte?! Mulle antakse PIDEVALT halvustavaid hüüdnimesid!“

„LOTTIE!“

PÄEVA MÕTE

Noh, ma tean, et mamps ei pruugi sellega nõustuda, aga see kord, kui Toby ostis saja viiekümne naela eest pitsat, oli lihtsalt SUPER.

Me sõime nädal otsa igal õhtul pitsat, mis ühtlasi tähendas, et saime natukeseks ajaks puhata mampsi JUBEDAST karjuse pirukast. Isegi paps oli salamisi rõõmus.

REEDE, 26. AUGUST

13.35

Vaene mina. Mu elus on nii palju asju halvasti ...

- ① Ma olen ikka nagu tuletõrjeauto, aga nüüd koorub mul nina pealt ja laubalt nahka ka veel, nii et ma näen välja nagu tuletõrjeauto, millel on kõõm.
- ② Mu isa ja vend on endiselt kõige ärritavamad ja kõige vähem naljakad inimesed maamunal ...

TOBY: Kas sa tahaksid Lottie elu elada, paps?

PAPS: Mitte eriti – iga päev KOORUB uusi probleeme välja!

- ③ Pean ikka veel toas passima, samal ajal kui mu sõbrad lähevad minuta poodidesse (ebaviisakas).
- ④ Mind tuleb hoidma vana Jean Megapiin. (Mul suva, mis mamps ütleb – see on tõsi. Temaga koos olla on päriselt ka täielik piin! Kui ta viimati siin oli, võttis ta mult telefoni ära ja püüdis mulle kudumist õpetada.)

5. Mamps ja paps muudkui kudrutavad omavahel ja räägivad, kui tore kohtinguõhtu neil tuleb. Minu meelest ei peaks vanemad saama lasteta väljas käia. No kas on siis tõesti okei arvata, et võid lapsed kellegi teise hoolda jätta – ERITI Megapiina –, sest sa ei viitsi ise nende eest hoolitseda!!

18.06

Kirjutan seda, istudes vanemate magamistoas, samal ajal kui nad end valmis seavad. Ma teen siin nii õnnetut nägu, kui suudan, aga nad pole isegi pakkunud, et jätavad kohtinguõhtu ära!

18.14

Nad on hästi elevil ja lobisevad rõõmsa häälega.

Nii piinlik. Ma eelistaksin kuulda neid vaidlemas selle üle, kuidas on õige nõudepesumasinat täita.

18.22

Nad panid muusika mängima ja tantsivad nüüd!

UHHH!

18.34

APPI, nad just suudlesid!

Ma olen nagu SIINSAMAS nende voodi peal ja nad tegid seda minu ees!

Pidin nende tegevuse katkestamiseks öökimishäält tegema, sest jumal teab, mis muidu oleks võinud juhtuda.

Kui mamps jälle rasedaks jääb, kolin mina välja!!

19.47

Megapiin on siin. Ta pani teleka kinni, sest „see on silmadele halb“, ning sunnib mind ja Toby't „Tsirkust“ mängima. Kui ma oma telefoni poole kas või vaatan, naksutab ta keelt ja ütleb midagi sellist nagu: „Minu ajal pered suhtlesid päriselt.“ Ta on mind sundinud talle viis triljonit korda teed tegema, samal ajal kui ta ise istub diivanil, jalad üles tõstetud, sest ta suure varba nukid valutavad.

19.59

RÕVE – ta palus mul oma suure varba nukke mudida! Ütlesin, et ei saa seda teha, sest mul on jalafoobia, ja tema vastas, et ainuke viis, kuidas foobiatest üle saada, on nendega sagedamini kokku puutuda – ja siis ta toppis oma parema jala mulle nina alla, nii et ta varvas läks mulle peaaegu ninaauku. Oh issand jumal – mis hais! See oli segu juustust ja lavendlist; ma hakkasin päriselt öökima, nii et pidin ütlema, et pean vetsu minema.

20.11

Peidan end lihtsalt vetsus, et varbanukke vältida. Päris igav on. Äkki ta jääb varsti magama ning siis saan teleka kaaperdada ja jälle oma moblas olla. Hoian põialt.

20.14

APPI, Jean koputas vetsuuksele ja ütles, et minul ja Tобыl on aeg magama minna. Nagu – ühel ajal!! Püüdsin talle seletada, et Toby on minust neli aastat noorem ja tavaliselt lähen mina nädalavahetuse ti magama kell kümme, aga ta ütles, et ei usu mind ja kui ma niimoodi edasi luiskan, kasvab mul pikk nina nagu Buratinol. Ja seegi polnud veel kõik – ta sundis mind ka telefoni alumisele korrusele jätma. Mis asja ma nüüd tegema peaksin?!

Vähemalt ei pea ma mingeid varbanukke mudima, asi seegi ...

21.35

Oo, kes oleks võinud arvata? Ma olen telefonita päris produktiivne olnud! Olen toa ära koristanud, inglise keele koduse töö lõpuni pusinud, küüsi viilinud, kakskümmend seitse väljaastet teinud (ainult parema jalaga, sest ma tüdinesin ära) ja unistanud sellest, et olen üks Taylor Swifti taustatantsijatest (ülivõimas). Ah jaa, ma uurisin ka, kuidas ennetada suure varba nuki suurenemist. Tuleb välja, et hea oleks harjutada väikeste esemete üles korjamist varvaste abil, nii et hiilisin alla kööki, võtsin hommikusöögikröbinate karbi ja valasin selle magamistoa põrandale tühjaks. Kuula nüüd: ma suudan kröbuskeid põrandalt üles korjata ja lisaks veel otse varvaste vahelt suhu pista nagu mingi võlur!

22.14

Bella ärkas üles. Megapiinal mängib telekas nii kõvasti (ah et SINU silmadele see siis pole halb, Jean?!), et ta pole titekisa isegi kuulnud – vägev lapsehoidja ... **VÕI SIIS MITTE!** Pidid Bella oma tuppä tooma ja ainus viis tema nuttu lõpetada on anda talle pörandalt hommikusöögi-krõbinad. Need paistavad talle meeldivat palju rohkem kui purgis olev beebitoit, see on küll kindel.

22.32

Oh issand. Me oleme KÕIK krõbinad ära söönud ja nüüd ma lasen tal hamstreid käes hoida (kusjuures „hoidmise“ pean ma silmas „surnuks pigistamist“).

23.15

Jumal tänatud, Lõbupolitsei on tagasi. Bella hakkas just Karvapall Kolmandat sööma!

23.27

Jeerum, püüa veel midagi head teha – vastu saab ainult nurina ...

Mamps ja paps on nüüd mu peale pahased, et ma sõin kell kümme öhtul ära karbitäie hommikusöögikrõbinaid. Ma püüdsin selgitada, et:

- (A.) Tegelikult oli kell 22.14.
- (B.) Tegelikult sõi suurema osa ära Bella.
- (C.) Me sõime neid tegelikult jalgade abil, et ära hoida suure varba nukkide kasvamist.

Aga tuli välja, et kõik see tegi asja veel hullemaks ja neil on meie jalgade tervisest täiesti kama! Selle asemel arvavad nad, et ma ei oleks tohtinud Bellale suhkrurikkaid šokolaadikrõbinaid anda, kuna ta pole veel kaheksakuunegi.

Minu meelest ei oleks nemad tohtinud välja minna ja jätta meid lapsehoidjaga, kes on allapoole igasugust arvestust ja püüab mulle oma varbanukke nina alla pista.

Eks me jää siis lihtsalt eriarvamusele.